

ακολουθώντας τους νόμους της εμπορευματοποίησης, αξιοποιούν το διαχωρισμό των διατροφικών προϊόντων σε ποιοτικά και μη ποιοτικά και τελικά, λόγω των υπερηλιθίων τιμών τους, απευθύνονται στο περιορισμένο εύρωστο αγοραστικό τους κοινό.

Θέλουμε ακόμη να πούμε, ότι το εγχείρημα αυτό μας τροφοδοτεί με γνώσεις και εμπειρίες πολύ καινούριες για τους περισσότερους από εμάς και ανοίγει με αυτό τον τρόπο ένα πεδίο στενότερης επαφής μας με τη γη και τους οργανισμούς της, καταργώντας εμπερικά -μέσω της καλλιέργειας- έστω και σε ένα μόνο μέρος του, το επβαλλόμενο από την αστική κυριαρχία δίπολο παραγωγού-καταναλωτή. Για τους λόγους αυτούς, βιώνεται ως ένα απεδευθερωτικό εγχείρημα ανθρώπων που θέλουν και με αυτό τον τρόπο να πάρουν τις ζωές τους στα χέρια τους και ως τέτοιο προτάσεται.

Πέρα από τις καλλιεργητικές διαδικασίες, το χωράφι, στο πλαίσιο της εξελιγμένη μορφής του, "φλοξενεί" και άλλες δραστηριότητες - ήδη λειτουργούν, σε πρώιμο ακόμη στάδιο, παιδοτόπος και εργοστασίδα κεραιμικής.

Κάθε κυριακή μετά τις 11, το χωράφι (Δαβάκι 12), εκτός των άλλων, λειτουργεί και ως τόπος συνάντησης και επικοινωνίας με ανθρώπους που ενδιαφέρονται για το εγχείρημα.

**Αυτοδιαχειριζόμενο
αγρός Καματερού**

για τον
**Αυτοδιαχειριζόμενο
αγρό Καματερού**

Το χωράφι του Καματερού καλλιεργείται από το καλοκαίρι του 2005. Πρόκειται για ένα καλλιεργητικό τόπο πέντε περσίου στρεμμάτων, στον οποίο φυτόνται (και πριν την παρέμβαση μας) διάφορα δέντρα (πορτοκαλιές, μανταρινιές, ελιές, φυτικιές) αλλά και άλλα βρώσιμα, αυτοφυή είδη (ρόκα, βρούβες κ.α.). Τον τελευταίο χρόνο, καλλιεργούμε εποχικά είδη με σπόρους από παραδοσιακές ποικιλίες που προμηθευόμαστε κυρίως από ανθρώπους που συμπτεχούν σε ανάλογα εγχειρήματα και με καλλιεργητικές διαδικασίες μακριά από τα όποια βιομηχανοποιημένα κυρίαρχα πρότυπα.

Το εγχείρημα αυτό ξεκίνησε από την πρωτοβουλία κάποιων ανθρώπων που ζουν στην περιοχή, να καλλιεργηθεί συλλογικά (τουλάχιστον σε πρώτη φάση) αυτό το χωράφι και στη συνέχεια ηρασιωθήκε κι από άλλο κόσμο, από διάφορες περιοχές της Αθήνας. Κοινός τόπος όλων, αποτελεί η δράση μας και σε άλλα κοινωνικά ζητήματα, με χαρακτηριστικά της αυτά της αυτοοργάνωσης και της αντιπαραρραχικής μορφής. Το συγκεκριμένο εγχείρημα, λειτουργεί με βάση τα παραπάνω χαρακτηριστικά και με βασική αιχμή δράσης του το πεδίο της διατροφής. Ως εκ τούτου, είμαστε κáθετα αντιτιθέμενοι σε οποιαδήποτε συνεργασία με θεσμικούς φορείς, όπως με το δήμο, μη κυβερνητικές ή οικολογικές οργανώσεις. Βασικό

συνεκτικό στοιχείο όσων δρουνε στο χωράφι, είναι επιπλέον η λογική της αυτοπαραγωγής βασικών προϊόντων κάλυψης των διατροφικών μας αναγκών. Στη συνθήκη που θέλει τις τιμές τους στις αγορές να γίνονται απαγορευτικές για πολλούς από εμάς και επιπλέον τη διατροφική τους σύσταση και αξία να είναι ιδιαίτερας επίφοβη, η αυτοπαραγωγή τους κρίνεται επιπλέον αναγκαία. Η διακείριση των προϊόντων αυτών γίνεται πάντα σε συλλογικό πλαίσιο και είναι πλήρως αντιπθήμετη με όρους και σχέσεις εμπνευματοποίησης.

Ένας επιπλέον στόχος του εν λόγω επιχειρήματος, είναι η συλλογή, η διατήρηση και η ανταλλαγή σπόρων, συνεισφερόντας και στηρίζοντας με αυτό τον τρόπο ένα δίκτυο ανταλλαγής σπόρων μεταξύ ανθρώπων που θέλουν και αγωνίζονται για τη διαφύλαξη των παραδοσιακών, ποικιλιών για τα διατροφικά τους και όχι μόνο ιασηνεκτιήματα, ποικιλιών. Η φύλαξη σπόρων από τα φυτά που καλλιεργεί ο καθένας μας και στη συνέχεια η ανταλλαγή τους με σπόρους που διαθέτουν άλλοι καλλιεργητές, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση λειτουργίας του, αλλά ταυτόχρονα και τον πιο ενδεδειγμένο τρόπο να ανταλλάγουμε από την αγορά τους. Ο στόχος αυτός είναι επιβεβλημένος δεδομένου ότι τα φυτά-υβρίδια που έχουν κατακλύσει τις αγορές (και που μόνο στο χρώμα και το σχήμα θυμίζουν στα το αντίστοιχο φυτό), οδήγησαν στην εξάριση των αυροτών από τις εταιρείες που κατ'αποκλειστικότητα τα παράγουν και τα διαθέτουν. Τα υβρίδια αποτέλεσαν το αρχικό βήμα ελέγχου της αυροτικής παραγωγής εκ μέρους της κυριαρχίας, που συμπληρώνεται τις τελευταίες δεκαετίες και από μια νέα "εισβολή".

Βιοτεχνολογικές εταιρείες-κολλοσοί επικειρούν και σε πολλές χώρες το έχουν καταφέρει (έχοντας σαφώς στο πλάι

τους επισηήμονες και ισχυρούς θεσμικούς φορείς που νομιμοποιούν τη δράση τους), να αντικαταστήσουν τις εγχώριες ποικιλίες με γενετικά τροποποιημένες. Κάτι τέτοιο θα αποτελέσει τον μη αντίστοιχο αφανισμό τους και κατά συνέπεια την οριστική απώλεια των όποιων χαρακτηριστικών τους. Αλλά και πέρα από τη διαάραξη και ενδεχομένως την εξάριση των υτόπων ποικιλιών, αυτό που επικειρείται από τις συγκεκριμένες εταιρείες είναι μια διεύρυνση του κοινωνικού ελέγχου και στο πεδίο της διατροφής μέσω της αυροτικής παραγωγής. Οι νέες τεχνολογίες σκοπό έχουν να καταστήσουν σε καθεστώς ομηρίας τους όπου της καλλιεργητές (αφού οι όποροι και τα αντίστοιχα φυτοεάρμακα είναι "πακέτα" που παρέχονται μόνο από τις εν λόγω εταιρείες), να εξαρτηθούν της διασκορηπόμενες μικροκαλλιεργείες, να ενθαρρύνουν τις μονοκαλλιεργείες, το μονοπώλιο και τελικά να ενδυναμώσουν τους μηχανισμούς αυτορροποίησης και εντοικοποίησης της αυροτικής παραγωγής. Για το λόγο αυτό, η φύλαξη και η ανταλλαγή παραδοσιακών σπόρων αποτελεί δυναμική απάντηση, στα πλαίσια της αντίστασης στην εισβολή των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων.

Είναι επίσης οκόπημο για μας να επισημήνουμε ότι η καλλιεργεία παραδοσιακών ποικιλιών και η εφαρμογή παραδοσιακών πρακτικών που δε διαταράσσουν την ισορροπία του οικοσυστήματος του χωραφίου, σε καμία περίπτωση δεν μας τέμνει με τις λεγόμενες βιολογικές καλλιεργείες και τα πολυδιαφημιζόμενα ως ποιοτικά βιολογικά τους προϊόντα, αφού αυτά,

